Εις την αποτομήν τής Ι. Κεφαλής τού Προδρόμου (Αγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Αυγούστου, 2013

Πνευματικὴ πανήγυρις

Ὄντως λαμπρὰ καὶ θεϊκῆς χαρμοσύνης πλήρης ἡ σημερινὴ σύναξη, ποὺ μᾶς συγκέντρωσε ὅλους ἐμᾶς, ἀγαπητοὶ Χριστιανοί, γιὰ νὰ γιορτάσουμε σήμερα τὸ πνευματικὸ πανηγύρι. Καὶ δίκαια χαρακτηρίζεται λαμπρά, ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ ἐπώνυμο τοῦ ἁγίου, τοῦ ὁποίου τελοῦμε τὴν μνήμη, μιὰ καὶ εἶναι καὶ θεωρεῖται «λύχνος φωτός». Χωρὶς ἀμφιβολία δὲν πρόκειται γιὰ λύχνο, ποὺ περιαυγάζει τοὺς σωματικούς μας ὀφθαλμοὺς μὲ γήϊνη ἀκτινοβολία. Γιατὶ αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ λάμψη θὰ ἦταν παροδική, μὲ συνεχεῖς διακοπὲς ἀπὸ κάθε ἐμπόδιο, ποὺ θὰ παρεμβαλλόταν σὰν σκιά. Ἀντίθετα, πρόκειται γιὰ φῶς, ποὺ καταυγάζει μὲ τὴν ἀκτινοβολία τῆς θείας Χάριτος τὶς καρδιὲς ὅλων ἐκείνων, ποὺ ἀνέκαθεν ἔχουν συναχθεῖ στὴν ἑορτή, γιὰ φῶς, ποὺ ἀνυψώνει τὸν νοῦ στὴ θεωρία τῆς ἀθλήσεως τοῦ δικαίου. Κι ἔτσι, καθὼς μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας θὰ ἀτενίζουμε τὸ μακάριο τοῦτο πάθος, θὰ δημιουργοῦμε παράλληλα καὶ τὴν προϋπόθεση τῆς προσωπικῆς μας εὐφροσύνης. Γιατὶ τὸ αἷμα ὁποιουδήποτε ἄλλου, ποὺ ἀπὸ ξίφος ἔρρευσε κάτω στὴ γῆ, οὔτε θὰ μποροῦσε νὰ τέρψει τὴν ἀνθρώπινη ὅραση οὔτε ἡ διήγηση τοῦ γεγονότος νὰ καλύψει μὲ σεβασμὸ τὴν μνήμη τοῦ νεκροῦ. Γιατί, πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἑλκύσει τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἀπὸ τὴν φύση του ἀγαπᾶ τὴ ζωή, μιὰ αἱματοχυσία ποῦ ὁδηγεῖ στὸ θάνατο; Μᾶλλον τὸ ἀντίθετο θὰ τὸν ὁδηγοῦσε μὲ τὴν ἀπέχθεια ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του σὲ συναισθήματα συμπαθείας καὶ ἐλέους γιὰ τὸ πάθημα, ἐκτὸς βέβαια ἐὰν κανεὶς βρίσκεται σὲ κατάσταση ἀλλοφροσύνης ἢ ἀποκτηνώσεως, μὴ μπορώντας νὰ ἀντιδράσει λογικὰ σὲ αὐτὰ ποὺ βλέπει, ὅπως κάνουν τὰ ἄγρια θηρία. Ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς πετεινούς, ποὺ ἐνῷ ἄλλοι σφάζονται, αὐτοὶ χαίρονται, λαλοῦν, πηδοῦν δεξιὰ - ἀριστερά, μένοντας μόνο σὲ αὐτὸ ποὺ βλέπουν καὶ χωρὶς νὰ συλλογίζονται, ὅτι θὰ ἔλθει καὶ ἡ δική τους ἡ σειρὰ νὰ πάθουν τὸ ἴδιο. Τὸ αἷμα, ὅμως, τοῦ δικαίου τὸ βλέπει κανεὶς καὶ τέρπεται, ἀκούει γι᾽ αὐτὸ καὶ τοῦ μεταφέρονται χαροποιὰ ἀγγέλματα, ἀξίζει νὰ τὸ ψαύει μὲ τὰ χείλη προσκυνηματικά. Γιατὶ ἡ προσφορὰ αὐτοῦ τοῦ αἵματος χαρίζει τὴν μετοχὴ στὴν ἀθάνατη καὶ ἀληθινὴ ζωή. Καὶ πιστεύω, ὅτι ὄχι μόνο ἡ σταγόνα τοῦ αἵματος, ἀλλὰ καὶ ὀ,τιδήποτε δικό του, εἴτε λείψανο εἴτε μία τρίχα εἴτε κάτι ἀπ᾽ ὅσα φοροῦσε ἢ ἄγγιζε, εἶναι περιζήτητο καὶ πολύτιμο σ᾽ αὐτὸν ποὺ ἔχει βάλει σκοπό του νὰ ζεῖ μὲ εὐσέβεια. Γι᾽ αὐτὸ τὸ λόγο ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει κάτι τέτοιο στὸ σπίτι του ἢ στὴν ἐκκλησία, δηλαδὴ ὁλόκληρο λείψανο ἢ ἕνα μέρος ἢ κάτι ἀπειροελάχιστο, τὸ θεωρεῖ καύχημά του, σὰν νὰ κατέχει κάποιο θησαυρό, ποὺ τοῦ χαρίζει ἁγιασμὸ καὶ τοῦ ἐξασφαλίζει τὴν σωτηρία. Καὶ

προσέρχεται μὲ εὐλάβεια στὴ λειψανοθήκη μὲ τὴν ἱερὴ σκόνη καὶ ἀσπάζεται μὲ ἅγιο φόβο τὰ ἄψαυστα ἅγια λείψανα.

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας εδώ

ΑΛΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ:

Εγκώμιον εις το Γενέσιον του Αγίου Προφήτου Προδρόμου

Εγκώμιον εις την κοίμησιν της αγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου